

วิชีการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้แบ่งกลุ่มของการศึกษาออกเป็น 4 กลุ่ม คือ

1. กลุ่มของบิการชาของผู้ป่วยกลุ่มอุดตีคอกำกว่า 3 เดือน
 2. กลุ่มของบิการชาของผู้ป่วยกลุ่มอุดตีคองแตะ 3 เดือนขึ้นไป
 3. กลุ่มของบุคคลที่อยู่รวมกับผู้ป่วยกลุ่มอุดตีคอกำกว่า 3 เดือน
 4. กลุ่มของบุคคลที่อยู่รวมกับผู้ป่วยกลุ่มอุดตีคองแตะ 3 เดือนขึ้นไป

ในการแบ่งกลุ่มของผู้ที่ต้องการศึกษาออกเป็น 4 กลุ่ม คั้งกล่าว เนื่องจากผู้
วิจัยกิจกรรมบุคคลทั้ง 4 กลุ่มนั้น น่าจะมีบุคคลในกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งมีบทบาทของการอุดมเสพ
ติดไก่หรือไม่ไก่ของผู้ป่วย ส่วนการแบ่งกลุ่มผู้ป่วยออกเป็นกลุ่มติดไก่มากกว่า 3 เดือน
และอุดใจถึงแต่ 3 เดือนขึ้นไปนั้น จากผลการวิจัยของสถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์การแพทย์
ทุ่มเทลงกรณ์ให้แพทย์แล้ว ๆ มาพบว่า ร้อยละ 85.00 ของผู้ติดไขโรครินจ์กลับไปใช้
ยาเสพติดอีกภายใน 3 เดือน หลังการรักษาครั้งสุดท้าย ในทางตรงกันข้าม ผู้ที่อุดใจเกิน
3 เดือน มีเพียงส่วนน้อยเท่านั้น และกลุ่มนี้มีอัตราการกลับไปใช้ยาเสพติดใหม่มาก
อัตราการกลับไปใช้ไขโรครินจ์ใหม่เป็นไปอย่างรวดเร็วในระยะ 1 เดือนแรก และรวดเร็ว
มากใน 2 สัปดาห์แรกหลังการรักษาครั้งสุดท้าย จึงกล่าวได้อีกนัยหนึ่งว่า ผู้ป่วยที่อุดใจ
เสพติดใจนานเกิน 3 เดือน เป็นกลุ่มที่ผลการรักษาดี ส่วนพวกรีบติดใจน้อยกว่า 2 สัปดาห์
เป็นกลุ่มที่ผลการรักษาไม่ดี อันมีผลของบุคคลในครอบครัวอาจจะมีอิทธิพลต่อความแตกต่าง
ของผลการรักษาคั้งกล่าวໄค์ ในการวิจัยครั้งนี้วิจัยจะเรียกผู้ที่อุดใจเสพติดใจมากกว่า 3
เดือนว่า "ผู้ป่วยกลุ่มแรก" และเรียกผู้ที่อุดใจเสพติดใจถึงแต่ 3 เดือนขึ้นไปว่า "ผู้ป่วย
กลุ่มหลัง"

กัวย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนั้นทั้งหมด 181 กัวย่าง กือ

- บิความารคากของผู้ป่วยกลุ่มแรก จำนวน 60 ตัวอย่าง
 - บุคคลที่อยู่รวมกับผู้ป่วยกลุ่มแรก จำนวน 47 ตัวอย่าง (ซึ่งทองการจำนวน 60 ตัวอย่าง เหมือนกันแต่เนื่องจากมีผู้ป่วยจำนวน 13 คน ได้อาศัยอยู่กับบิความารคากซึ่งมีเพียง 1 คนเท่านั้น และไม่มีใครอยู่รวมด้วยอีก)

3. บิกรรมการของผู้ป่วยกลุ่มหลังจำนวน 40 ตัวอย่าง
4. บุคคลที่อยู่รวมกับผู้ป่วยกลุ่มหลัง จำนวน 34 ตัวอย่าง (ซึ่งต้องการจำนวน 40 ตัวอย่าง เมื่อขึ้นกัน แต่เนื่องจากมีผู้ป่วยจำนวน 6 คน ได้อาศัยอยู่กับบิกรรมการคนเดียว 1 คนเท่านั้น และไม่มีใครอยู่ร่วมด้วยอีก)

ตัวอย่างเหล่านี้คือบุคคลในครอบครัวของผู้ป่วยทั้งสองกลุ่มนี้มาเข้ารับการรักษาที่โรงพยาบาลชั้นนำรักษาระหว่างเดือนกันยายน 2519 ถึงมกราคม 2520 และมีเดือนที่อยู่ในกรุงเทพมหานคร สมุทรปราการ และนนทบุรี ซึ่งเดือนที่อยู่ของบุคคลดังกล่าวได้รับมาจากนางสาวนารี วงศ์โภจน์กุล นิติบุตรชุมพาโน แผนกวิชาสหิพ คณะพยาธิชีวศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งได้ไปทำการสำรวจผู้ป่วย (โดยเฉพาะเพศชาย) ทั้งสองกลุ่มนี้มาเข้ารับการรักษาที่โรงพยาบาลชั้นนำรักษาระหว่างเดือนกันยายน 2519 ถึงมกราคม 2520 และมีเดือนที่อยู่ในกรุงเทพมหานคร สมุทรปราการ และนนทบุรีนั้น เนื่องจากผู้ป่วยที่มาเข้ารับการรักษาที่โรงพยาบาลชั้นนำรักษาระหว่างเดือนที่อยู่ใน 3 จังหวัด และโดยเฉพาะที่กรุงเทพมหานครมีมากที่สุด

อุปกรณ์ที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยค้นคว้าประกอบด้วยแบบสำรวจ 1 ฉบับ ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ส่วนด้วยกันคือ

- ส่วนที่ 1 เป็นแบบสำรวจที่ผู้วิจัยเป็นผู้สัมภาษณ์ ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ
- ตอนที่ 1 เป็นการสำรวจบิกรรมการและบุคคลที่อยู่รวมกับผู้ป่วยเกี่ยวกับ
1. ลักษณะทั่ว ๆ ไปของผู้ป่วย
 2. ประวัติการใช้ยาเสพติดและสาเหตุที่ทราบว่าผู้ป่วยพิคิดยาเสพติด
 3. ประวัติการรักษาเพื่อขอยาเสพติดของผู้ป่วย
 4. ประวัติการดองให้ของผู้ป่วย
 5. อุปนิสัยของผู้ป่วยก่อนพิคิดยาเสพติดและหลังพิคิดยาเสพติด
 6. ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ป่วยกับบุคคลในครอบครัวและเพื่อน

ก่อนที่ 2 เป็นการสำรวจบิความารคและบุคคลที่อยู่ร่วมกับผู้ป่วย
เกี่ยวกัน

1. ลักษณะทั่ว ๆ ไปของบิความารคและบุคคลที่อยู่ร่วมกับผู้ป่วย
2. สถานภาพสมรสของบิความารคและบุคคลที่อยู่ร่วมกับผู้ป่วย
3. สถานที่อยู่อาศัยของบิความารคและบุคคลที่อยู่ร่วมกับผู้ป่วย
4. ความสัมพันธ์ของบิความารคและบุคคลที่อยู่ร่วมกับผู้ป่วย
5. การทราบข้อมูลเกี่ยวกับยาเสพติดของบิความารคและบุคคล
6. การช่วยเหลือรักษาผู้ป่วยของบิความารคและบุคคลที่อยู่ร่วมกับผู้ป่วย

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสำรวจที่ให้บิความารคและบุคคลที่อยู่ร่วมกับผู้ป่วย
ซึ่งตกเป็นตัวอย่าง เป็นผู้กรอกในแบบสำรวจเอง ซึ่งในส่วนนี้ให้สำรวจเกี่ยวกับ

1. หัตถศิริของบิความารคและบุคคลที่อยู่ร่วมกับผู้ป่วยที่มีท่อสาร
บางประเภท
2. ประสบการณ์การลองใช้สารบางประเภทของบิความารคและ
บุคคลที่อยู่ร่วมกับผู้ป่วย
3. หัตถศิริของบิความารคและบุคคลที่อยู่ร่วมกับผู้ป่วย ที่มีทำการ
ใช้สารบางประเภทเป็นครั้งคราวและประจำ
4. หัตถศิริของบิความารคและบุคคลที่อยู่ร่วมกับผู้ป่วยที่มีท่อนบาง
ประเภท
5. หัตถศิริของบิความารคและบุคคลที่อยู่ร่วมกับผู้ป่วยในการใช้ยา
บางประเภทโดยไม่ได้ปรึกษาแพทย์
6. หัตถศิริของบิความารคและบุคคลที่อยู่ร่วมกับผู้ป่วยเกี่ยวกับความ
ยากง่ายในการหายาเสพติดหากต้องการ

7. หัศนคติของบิความารคและบุคคลที่อยู่รวมกับผู้ป่วย ในการช่วยเหลือผู้ป่วยทางประเทท

8. การใช้แหล่งข่าวสารของบิความารคและบุคคลที่อยู่รวมกับผู้ป่วย

9. หัศนคติของบิความารคและบุคคลที่อยู่รวมกับผู้ป่วยที่มีที่การเลิกใช้ยาเสพติดทางประเทท

วิธีคำเนินการสร้างแบบสำรวจถังกล่าวกระห่ำถังน้ำ

1. ศึกษาจากหนังสือและงานวิจัยทาง ๆ เกี่ยวกับเรื่องที่ศึกษาและรวมรวมปัจจัยเกี่ยวกับการศึกษา เพื่อจะสร้างแบบสำรวจที่เหมาะสม

2. นำหัวข้อทาง ๆ ที่ได้รับรวมมาปรึกษาและพิจารณารวมกับอาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์และเจ้าหน้าที่ของสถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์การแพทย์ฯ ทางแผนกวิทยาลัยเพื่อสร้างแบบสำรวจ

3. นำแบบสำรวจที่สร้างขึ้นไปทดสอบกับบิความารคและบุคคลที่อยู่รวมกับผู้ป่วยทั้งสองกลุ่มจำนวน 25 คน เพื่อหาข้อบกพร่องและแก้ไขข้อความทาง ๆ ให้เหมาะสม

การรวมรวมข้อมูล

การรวมรวมข้อมูล เริ่มคำเนินการทั้งหมดเดือนกันยายน 2519 ถึง มกราคม 2520 ใช้เวลาในการรวมรวม 4 เดือนเศษ

ในการรวมรวมข้อมูล ใช้หัวข้อสัมภาษณ์และให้ผู้ที่ตกเป็นตัวอย่างกรอกลงในแบบสำรวจ เอง โดยผู้ที่ตกเป็นตัวอย่างจะต้องให้ข้อมูลรวม 2 ส่วน คือ ส่วนหนึ่งผู้ที่ตกเป็นตัวอย่างจะต้องให้ข้อมูลกับพนักงานสำรวจซึ่ง เป็นผู้สัมภาษณ์และบันทึกคำตอบไว้ อีกส่วนหนึ่ง ผู้ที่ตกเป็นตัวอย่างจะต้องเป็นผู้อ่านและการอ่านข้อมูลในแบบสำรวจ เอง

ซึ่งในการนี้หลังนี้หากว่าผู้ที่คาดเป็นตัวอย่างไม่สามารถอ่านและเขียนหนังสือได้ พนักงานสำรวจจะเป็นผู้สัมภาษณ์แล้วบันทึกคำตอบไว้

วิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อร่วนรวมข้อมูลได้มาเรียบร้อยแล้ว ก็นำข้อมูลซึ่งปรากฏอยู่ในแบบสำรวจออกมาแจกแจง เป็นหมวดหมู่ เพื่อทำการวิเคราะห์เป็นชั้น ๆ ดังนี้

1. แปลงข้อมูลจากแบบสำรวจออกเป็นรหัสตัวเลขลงในตาราง
2. แจกจ่ายข้อมูลเหล่านั้นรวมกัน เป็นหมวดหมู่
3. วิเคราะห์ข้อมูลเหล่านั้นทำ เป็นร้อยละ (Percentage) หากาเฉลี่ย และทำการทดสอบค่าที่ (t -test)
4. ศึกษาความซ้อนซ้อนที่เกิดขึ้นในแบบสำรวจ ให้ทราบงานและสรุปผลการวิเคราะห์นั้น

ในการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนมากใช้ข้อมูลที่ได้จากการสำรวจและบุคคลที่อยู่รวมกัน ผู้ป่วย มีข้อมูลบางประการที่ผู้วิจัยใช้เฉพาะข้อมูลที่ได้มาจากบุคคลเท่านั้น ข้อมูลเหล่านี้คือ

1. อัตโนมัติ ฯ ไปของผู้ป่วย ໄດ้แก้อาชญาของผู้ป่วย ระดับการศึกษา อายุ ที่ออกจากโรงพยาบาล และสาเหตุที่ออกจากโรงพยาบาลของผู้ป่วย
2. การรักษาเพื่ออดยาเสพติดของผู้ป่วย ໄດ้แก่จำนวนครั้งที่ผู้ป่วยไปรับการรักษาสถานที่ผู้ป่วยไปรับการรักษาเพื่ออดยาเสพติดครั้งแรก ผู้เดือกสถานที่รักษาให้ผู้ป่วยเข้ารับการรักษาครั้งแรก
3. ประวัติการท้องโทยของผู้ป่วย ໄດ้แก่การท้องโทย อายุ เมื่อท้องโทยครั้งแรก ข้อหาที่ท้องโทยครั้งแรกและจำนวนครั้งที่ท้องโทย

4. ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ป่วยกับบุคคลในครอบครัวและเพื่อน เนพะ^{ชื่อ}มูล เกี่ยวกับการอาศัยของผู้ป่วยในปัจจุบัน จำนวนพนองและลักษณะที่ของผู้ป่วย
ระหว่างพนอง

5. ลักษณะทั่ว ๆ ไปของครอบครัวผู้ป่วย เนพะ^{ชื่อ}มูล เกี่ยวกับรายได้
จากการประกอบอาชีพ จำนวนวันที่ต้องทำงาน

6. สถานที่อยู่อาศัยของครอบครัวผู้ป่วย